

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

U pravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O deželnozborskih volitvah kranjskih.

Z večerajšnjim dnevom dokončane so deželnozborske volitve v kmetijskih občinah in v mestih in trgih kranjskih, tedaj v tistih skupinah, kjer zdržema biva narod slovenski, kjer ima naša narodna ideja svojo najkrepkejšo zaslombo. Te skupine odposlale so pet in dvajset narodnih zastopnikov v deželno zbornico, v kateri imamo odslej odločno večino dveh tretjin.

Izid volitve v veleposestvu sicer ni še brez-dvojbeno gotov, ker sta obe stranki — v veleposestvu vsaj je ta izraz po polnem umesten — skoro jednakoštevilni in ker je veliko zavisno od dogovora v zadnji hip; to pa je neovrgljivo, da, naj izpade volitev v veleposestvu kakor koli, naše večine v zbornici ne more alterirati, niti zmanjšati naše dose-danje pridobitve. Sicer pa gojimo živo in precej podprto nado, da bode tudi v veleposestvu svršetek povoljen in da bode bodoči deželni zbor tako za nas ugodno sestavljen, kakor še nikdar doslej.

Izredno povoljni izid dosedanjih volitev, pri katerih smo sijajno zmagali, kakor v sredini, tako tudi na obeh krilih, tedaj na vsej bojnej črti, daje nam povod, da nekoliko premetrmo volilno gibanje in nekatere podrobnosti, ki neso brez znamenitosti, temveč v razjasnjenje položaja potrebne.

Ako je sploh načelo istinito, da so volitve iz-raz javnega mnenja, narodovega mišljenja, mora po dosedanjem izidu vsakdo priznati, da se je naš narod jako jasno in odločno izrekel. Brez pravega nasprotnika na volilnem torišči, brez posebne agita-cije, bila je udeležba povsod mnogobrojna in tolika, da na primer v Ljubljani še nikdar pri deželno-zborski volitvi ni bilo toliko volilcev kakor večeraj. To je dokaz politične zrelosti in odločnosti. Rekli smo, da na volišči ni bilo pravega nasprotnika in to je tudi res, kajti Postojinskega Deu-a nismo več resnim smatrali, dobro vedoč, da mora naš kandidat prodreti in da so časi minuli, ko je vsakdo od na-

sprotne strani, komur je bilo ljubo in drago, mogel uriniti se v deželni zbor. Da tudi grof Thurn ni bil pravi nasprotnik, kaže rezultat, ker je podlegel, če tudi v trdeji borbi in navzlic temu, da je neko-liko nepotrebno razvnetih gospodov glasovalo zanj. Oba omenjena gospoda nista bila nasprotne stranke kandidata, marveč tako rekoč kandidata na svojo roko in kot taka bila porušena.

Če smo rekli, da ni bilo agitacije, ne sme se to misliti ad verbum, nego v primeri s prejšnjimi volitvami, ko je bilo vse po konci in so volilne za-deve polnile predele vseh naših in nasprotnih časn-ikov. V primeri z agitacijo prejšnjih časov pa je bila letošnja neznatna in deloma le tolika, kolikor je je neobhodno treba vsled našega brezprimerne volil-nega reda, po katerem se morajo Kamničanje voziti v Tržič, Vrhnika in Lož v Postojino, vsa dolenska mesta pa v Rudolfovo, kar zaradi velike oddaljeno-sti prouzročuje mnogo stroškov in zamude časa. A vse te neprilike premagale so se po zavednosti in od-ločnosti volilcev, ki so na volišča prišli skoro polno-številno posluževati se svoje volilne pravice.

V ravno dovršenih volitvah pokazalo se je me-rilo, koliko je napredovala narodna stvar v zadnji čas, kajti v dolenskih in notranjskih mestih, po-sebno pa v vrljem Kamniku, kjer so bili pri zadnjih volitvah izbrani še naši najljuteji nasprotniki, prodrli so sijajno narodnjaki in to jako odločni narodnjaki. Velika prememba v razmerno malem času!

A zadnje volitve pri vsej svojej sijajnosti tudi nego brez pég, marveč imajo tudi svojo senčno stran, katera nas je prav neprijetno dirnula. Disci-plina naša ni bila uzorna, krhala se je na mestu, kjer bi bili najmanj pričakovali in to ne vsled ka-kega merodajnega obče priznanega načela, temveč jedino po že davno in povsod obsojenem gaslu: „Sic volo, sic jubeo!“ Mnogo nam je v tej zadevi na jeziku, razpravljali bi lahko, kako smo se sicer znebili nemčurskega sovraga, a namestu njega do-

bili v zaméno svojeglavnost in druge take pritikline, pa ker nečemo delati rekriminacij, temveč hočemo dokazati, da nismo tako grozni in krvoločni, kakor nas opisujejo, ker nečemo kaliti preljubega miru in prepotrebne spave, niti prevzeti se vsled volilnih uspehov, naj bode predstoječi opomin radosti. Mi ne izivljemo, a izzvani presiljeni bi bili v morda neljub odgovor.

Za danes konstatujemo jedino to, da so prosti poljedelci in naši razumniki, katerim slednjim se tako rado in tako često predbacivajo radikalni na-zori, boljše čuvali narodno disciplino, nego nekateri onega stanu, ki je v prvej vrsti poklican štiti narodne svetinje.

A vseskozi srečni izid volitev upliva tako silno na nas, da v našem srci ni prostora za drugo čuvstvo, nego zadovoljstvo in veselje; in tistim, ki so glasovali proti nam, je baš ta izid prav priličen in zaslužen ukor, da celo kaznen, ker jim ni dano z nami se radovati.

Ker so volitve povsod tako enakomerno v narodnem smislu izpale; ker je sedaj, ko imamo za-gotovljeno večino, možno, uspešno, složno in narodu na korist delovati: smemo se zanašati, da bodo novo izvoljeni poslanci tudi to storili in tako vseskozi opravičili zaupanje svojih volilcev. V to ime pomoz Bog!

Nova šolska postava in graška „Tagespost“.

Iz Štajerskega 12. junija. [Izv. dop.]

Izpremenjena šolska postava od 2. maja t. l. dovoljuje v §. 21, da se sme otrokom, ko izpolnijo šesto leto svojega šolanja, na kmetih in otrokom neimovitih ljudij po mestih in trgih, dolžnost v šolo hoditi zljajšati v tem, da se poučevanje skrči na neki del leta, ali na pol dne, ali na posamične dneve v tednu. Ni se nam prepirati več o tej postavi.

LISTEK.

Pillone.

(Danski spisal Viljem Bergsøe, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

„Nadejam se, da mi tega ne boste prikri-vali,“ opomnil sem. „Veselilo bi me zvedeti kaj o tem možu.“

„Ko bi vse povedal, kar vem o njem, zdel bi se vam nadležen,“ odgovoril je moj spremjevalec z ironičnim smehljanjem. „Kako bi zanimalo tujca, slišati kaj o človeku, katerega ima za roparja, in čegar življenja bi ne razumel, ker ne pozna življenja in posebnostij tega naroda, mej katerim je vzrastel ta mož. Če želite, povem vam ob kratkem, kaj je naredilo iz Pillona to, kar je — in s tem morate biti zadovoljni.“

„Stari pastir utrgal je dve divji roži, ki sta cveteli pri potu. Dal je jedno meni, drugo je pa pripel sebi na klobuk, in nadaljeval je s tihim, pol zaupljivim glasom:

„Pillonov oče Viktor bil je pastir blizu Amalfija. Imel je čelo, ki je bila njegovega gospoda, kočo, ki je bila onega, ki je dal pašnike v najem, in naposled še dva mlečna vedra, ki sta pa bila prav njegova. S tema prišel je vsak dan z gora, da proda mleko, in ko sta bila prazna, vračal se je zvečer domov z ravno tolikim, da se je preživel drug dan, in da je mogel plačati od koz in koče v saboto. Nikdar se ni tedaj ničesa opomogel; ker se pa ni lahko ženiti na dva vedra in pipo, zato tudi mislil ni na to, dasi je bil, kakor so govorili, naj-lepši fant tostran gora!“

„Nekega jutra prišel je v Amalfi in prinesel mleko staremu beležniku, ki je bil njegov najboljši kupovalec. Tam je zvedel, da je mož umrl. To pa je bil hud udarec zanj, kajti beležnik mu je bil obljubil dve kozi, če bo o Božiči pred njegovimi vrati igral noveno. Šel je na drugi konec trga, kjer je imel stanovati nov beležnik, ki je prišel iz Neapolja, in na stopnicah srečal je mlado dekle s praznim vrčem. Bila je beležnikova hči, in ljubezen se je unela v njih srcih v prvem trenutku, ko sta se zagledala. Viktor šel je domov s praznima vedroma

in z jednim novim kupovalcem, pa tisti večer ni več piskal pred svojimi kozami; ko je zašlo solnce, odšel je v Amalfi in kupil si je tam na upanje puško, ter skrnil jo v svojej koči. Štirinajst dni pozneje izginila je hči beležnikova, Viktorjeva koča bila je prazna in koz ni bilo nikjer. Ljudje so govorili, da sta se skrila v brezdni Angelske gore; in to je verjetno, kajti tam gori rodila je Pillona njegova umirajoča mati. Njegova zibelj bil je od gorskih potokov iz-dolben kamen, plenice — cunje, katere je nosila nje-gova mati, in njegova-dojnica jedna treh koz, katere so še ostale Viktorju. Pri postelji mu je pelo morje, ki je šumelo v daljavi in veter, ki je žvižgal po votlinah in brezdnih.“

„Ko je bil dve leti star, pobil je Viktor nje-govo dojnico in naredil mu plašč iz njene kože, in ko je bil štiri leta star, učil ga je moliti avemarijo, in ko je spolnil osmo leto, ni bilo več gorske steze, brloga, brezdna, katerega bi ne bil on tako dobro poznal kakor njegov oče; in streljati je znal, da je ubil v zraku orla, če je pri jutranjej zarji zapustil svoje gnezdo na najvišjih skalnih vrhovih.“

„Tedaj mislil je Viktor, zdaj je prišel gotovo

Opominjamo samo na to, da je v obče priznано od praktičnih ljudij, da se kmet in rokodelc v šestih letih dosti nauči šolskih rečij za kmetstvo in rokodelstvo. In namen šol na kmetih pač more jedino le ta biti, učiti otroke to, česar jim bode v življenju treba. Tudi poljskega dela se je treba učiti. In ako otrok do 15. leta v šolo hodi, začne se prepozno učiti tega, kar ga naj živi. — „Tagespost“, katerej verjamejo „poštenci“ mestni in trški filistri po „Srednji Avstriji“, če tudi še tako bedasto piše, prinesla je zdaj „iz strokovnjaške roke“ sestavek, ki pravi, da bodo vsled nove šolske postave, po kateri bi se šolanje z dvanajstim letom nehalo, varstvene ali jerofske gosposke terjale, da bodo otročji dedinski kapitali morali se obrestovati od dvanajstega leta otrok naprej. Navajeni smo sicer židovske perfidnosti, katere so se vsi nemškoliberalni časopisi navzeli; pa ta nam je vendar predebela in uvrstiti jo je treba mej najhujše sleparstvo. Takih strašil se naši kmetje ne bojo ustrašili, kajti oni dobro vedo, da velja za ravnanje z otročjimi denarji že od l. 1812, torej že 70 let, jedna in ista postava, občni državljanski zakon. Varstvene gosposke so pred šolsko postavo od leta 1869 več obresti puščale starišem in bratom in sestram, ko od leta 1869 sem, ko je nova, glasovita, zdaj pregledana šolska postava veljala. — Povedati pa je treba „liberalcem“ v nesramno perfidno lice, da so oni jedno leto pred izdajanjem šolske postave, namreč leta 1868, povišali obresti od otročjih kapitalov od 5% na 6%, in da danes, ko hranilnice dajejo samo 4% od ulog in posojujejo denarje po 5%, pač pupilski kapitali ne bi imeli več vleči 6%. Vsled židovske postavodajske dobe morajo dolžniki pupilskih kapitalov od leta 1868 sem, to je že 15 let, plačevati jeden procent preveč obrestij! In če je res, kar „Tagespost“ pravi, da je na Štajerskem dva milijona pupilskih kapitalov, tedaj plačujejo štajerski zemljiški posestniki že petnajst let vsako leto po 20.000 gld. z narodnogospodarskega stališča neopravičenih obrestij, torej v petnajstih letih 300.000 gld., za kar se naj Tagespoštne stranki zahvalijo. „Tagespost“ pač pozna svoj brezodni publikum, ki je tudi verjel, da Slovenci vsled slovenskega uradovanja ne bodo denarjev iz graških hranilnic dobili, kakor jih je konsulent štajerske hranilnice dr. Schloffer javno strašil. Izskustva pa kažejo, da so Slovenci že davno, predno je dr. Schloffer bil hranilnični konsulent, dobivali iz graških hranilnic posojila, če tudi so imeli slovenska pisma, in da je še dobivajo. Kdor zna slovensko pismo napraviti, zna ga tudi avtentično na nemško preložiti, ako je treba. In tako se pač čudimo, koliko morajo „Tagespostni“ bralci verjeti!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 13. junija.

Kaminski neče dati iz rok mandat za gailiški deželni zbor, vendar pa bode prosil za daljši odpust

že kak drug beležnik v Amalfi, in ker se je bližal Božič, nameroval je iti doli in kakor nekaj gosti noveno, tem bolj, ker je imel Pillone čist glas, kakor divji drozd in je znal bolje piskati, kakor kdor si bodi drugi. Vzel je nekega večera dečka v naročje, ko je ravno solnce zahajalo nad neizmernim, kakor nebo modrim morjem, in so se njegovi bregovi zarili kakor plamteče zlato. Pripovedoval mu je o pokojnej materi, kako zvesto je šla za njim, kako je z njim delila vse, stradala, trpela, dokler ni kmalu po njegovem porodu od truda umrla plemenita ženska, nenavajena pomanjkanja in težav gorskega življenja. Pokazal mu je njen grob, globoko v skalnatem propadu, in ukazal je poljubiti križ, ki je bil usakan v skalo nad njenim grobom, in moliti poleg njega in od tega trenutka bila je Pillonova odgoja končana — vse veselje otročjih let bilo je s tem zamorjeno v njem. Oče je to opazil in poskušal pregnati otožnost, ki se je prikazala na njegovem lici — a zaman. Sin je čutil, da so pomanjkanje, krivica in samovoljnost na zemlji, da leži pod njegovimi nogami svet, na katerega on ne sme stopiti in da življenje mej golimi skalami, z njih mnogo-

ter se v tej sesiji ne bode udeleževal obravnave zborovih. — „Reforma“ nasvetuje, da naj bi se vprašanju decentralizacije železnic, predno dojde na dnevni red deželnega zbora, pridobila dostojna važnost z mnogimi peticijami po vsej deželi. — Armenski nadškof Izakovič bode baje s svojo občino zato prestopil k rimsko-katoliški veri, ker število vernikov armenskega veroizpovedanja leto za letom poma in ker se zavoljo pomanjkanja armenskih duhovnov ne morejo namestiti fare in kanonikati, ki so že po več let izpraznjeni.

V Dalmaciji bilo je v skupini kmetijskih občin voljenih 14 hrvatsko-narodnih in 6 srbsko-autonomaških poslancev.

V zadevi preustroja hrvaške deželne uprave bode 20. t. m. v Budimpešti ministerski svet, kateri bode razpravljal one točke postavičnega načrta, ki se tičejo vkupnih zadev, kakor davčno manipulacijo in upravne odbore komitativ. Takoj po Najvišjem potrjenju te predloge sklical se bode hrvaški sabor, komur se predloži ta načrt v obravnavo.

Vnanje države.

Minula sta dva meseca, kar so se v srbskeji Krajini, v vasi Grljan, pojavili prvi izgredi proti varuhom miru in javne varnosti. Poročila o teh nemirih pa neso bila soglasna; vladini organi so poročali, da so nastali vsled konskripcije živine ter da ni bil noben ranjen, razen stare ženske, ki je na begu padla in si koleno izvinila. Opozicijski listi pa so pripovedovali, da je te izgrede prouzročilo surovo postopanje vladinih organov ter da je bilo mnogo ljudij obstreljenih. — V taistem okraji, v vasi Gamzigrad, ponovili so se pred nekimi dnevi izgredi, toda v ostrejši meri. Prebivalci se neso branili s kamenji, nego so napadli z orožjem in o mrtvih in ranjenih ni dvojbe. „Samouprava“ priobčuje depše v tej zadevi mej ministrom Garašaninom in okrajnim predstojnikom Zajčarskim. Glavar poroča: „Okolu 400 kmetov zbere se na glas trompete, potem se je čul signal kmetom za kretanje, strel in juriš (naskok). Po tri četrti ure trajajočem boji vrgli so nas ob nasprotni grič. Major Sretkovič je bil z menoj. Prosim najmanje batalijon regularne vojske.“ — Garašanin vpraša: „Ne zadostujeta dva eskadrona žandarjev?“ — na kar odgovori okrajni glavar: „Neso vsi tukaj; nekaj se sepeče, da nas hoté izdati.“ — Garašanin odgovori: „Čakajte na telegrafski postaji; grem b kralju.“ — To je bil začetek affaire. O boji samem še ni pristnih poročil.

Pred odhodom iz Moskve zbral je car ves korunacijski komisijon v Petrovskijevi palači ter se mu je preprijazno zahvalil za njega izvrstne in uspešne naredbe, katerim se je v prvi vrsti zahvaliti za redni spored slavnostij. Vsak član komisijona dobil je dovoljenje, da sme kot trajni spominek na te dni nositi še dalje šifro carjevega imena, ki je bila mej slavnostmi znak tega odseka. — Poročila o nemilostnem postopanju carjevem proti Moskovskemu poglavarju profesorju Čičerinu so neresnična, kakor se to zdaj izveda.

V nedeljo vršile so se v Rimu volitve v mestni zastop, katere so se klerikalci čez dolgo časa prvič zopet udeležili. Izmej 34 odbornikov izvoljenih je le 8 odločnih liberalcev in 12 klerikalcev ter zmernih liberalcev; 14 kandidatov postavljenih je bilo od obeh strank.

V nemškem državnem zboru obravnava se sedaj cerkvena predloga. Poslanca Reichen-sperger in Windthorst jej očitata pomanjklj-

brojnimi tiči in cveticami res ni piškovega oreha vredno. Postal je tih in prikrit, v njegovem pogledu videli sta se upornost in divjost; samo tedaj, ko je vzel svojo pastirsko piščal in začel otožno piskati, umiril se je malo; samo tedaj mogel je jokati, in čutil je nekako olajšanje v teh solzah, katere se ne morejo s čim nadomestiti.“

„Viktor bil je v skrbeh, ko je opazil te spremembe na svojem sinu. Bal se je, gozdni duhovi ga bodo po polnem očarali; in neko jutro, ko se je pokazal v daljavi sneg na pogorskih vrhovih in se je približal Božič, dal je svojemu sinu nov ovčji kožuh, pripel sveže rože na njegov klobuk in navezal mu močne opanke iz kozje kože na noge. Sam je vzel pod pazduho stare, polpozabljene dude, sinu je pa stisnil v roke pastirsko piščal, in podala sta se na pot v Neapolj. Tam, mislil je Viktor, ozdravil se bo njegov sin od otožnosti.“

„Vi ste pač slišali, kako da ubogi „pifferari“ hodijo po ulicah v Rimu in Neapolji in pojo zahvalne pesni pred podobami Matere Božje. Ali ste še kedaj videli, kako plašno se kak tak pastirski deček okrog ozira, ko spremlja otožne glasove du-

vost v marsikaterej zadevi ter jo smatrata le za silo. Kultusminister zanikuje, da bi bila predloga le za silo; ona da je resen poskus, je li mogoče doseči sporazumljenje v prašanji naznanilne dolžnosti ter ustanoviti stališče, kakršno je bilo pred l. 1849. in 1867. Predloga da ima za smoter mir na onej podlagi, na katerej že obstoji v drugih državah. Debata se bode nadaljevala. — Vodja nacionálnih liberalcev pl. Bennigsen položil je mandat obeh zbornic v roke predsednikoma. Vsi liberalni listi se bavijo s tem odstopom; označujejo ga kot žalostno znamenje občnega stališča ter izražajo upanje, da Bennigsen ne zapuša za vedno političnega torišča. „Liberale Corr.“ pravi, Bennigsenov odstop dokazuje, da je zgubil poslednje upanje, da se bode kedaj sporazumel in sprijaznil z Bismarckom. Kakor „Vossische Ztg.“ poroča, je ta čin Bennigsenov Bismarcka nemilo dirnul.

Dopisi.

Iz Trsta 12. junija. [Izv. dop.] Jako nas je razveselilo, ko so kmetске občine na Kranjskem tako sijajno zmagale; gotovo bode jednako tudi v mestih in trgih, o katerih pa še nemamo poročil. V sosednej tužnej Istri vršijo se ravnokar volitve volilnih mož; agitacija je strašanska, lahoni obdelavajo ubogo zadolženo in večidel nevedno ljudstvo, ter ščujejo narodnjake po običaji laške kulture. V Buzetu je bil hud boj, narodnjaki so podlegli; v Paznu bila je vsa druhal na nogah ter divjala okrog! Prof. Mandić, urednik „Naše Sloge“, moral je biti pod varstvom žandarjev, sicer bi ga bili pazinski irredentovci napali. Pri odhodu iz Pazina pridrvilo se je kakih 200 tamošnjih lahonov na železnico, napravili so mu mačjo godbo in kričali „Abasso la Sloga!“ „morte alla Sloga!“ itd. Se ve da tam o zmagi ni bilo misliti in ako ne bode vlada bolj naklonjena Slovanom, še 50 let ni na zmago misliti. Vse to je zakrivila prejšnja vlada; ona je irredentovce na svojem srci ogrevala, da so tlačili Slo-vane, a zdaj jih sama ne more ugnati. Najmirneje so se vršile volitve v Dolini, Miljah in Pasji Vasi; v Pamjanu pa je že vrelo in čim dalje proti srednji Istri, tem slabeje je. Politično društvo „Edinost“ moralo bode vso pozornost obrniti na tužno Istro, prirejati občne zборе in tabore: le potem se bode narod prebudil iz narodnega spanja in postal bolj samostalen.

Včeraj popoldne prijadrlo je v našo luko angleško brodovje. Tri velike oklopnice in jedna topničarka. Vse štiri zakotrale so se zunaj nove luke, ter pozdravile z 21 strelji avstrijsko zastavo, kar je iz grada z 21 strelji odzdravljeno bilo. Čez 6 dnij prijadrjo še 4 velike angleške oklopnice iz Reke v Trst. To brodovje je ono, katero je razrušilo Aleksandrijo.

Prošnja, katero je politično društvo izročilo mestnemu starešinstvu gledé slovenskih šol, nategnila je kožo na vseh lahonskih irredentovskih bobnih. Vsak list drugače pisari o nas. „Independente“ se norčuje, ter smatra vse le malenkostno,

del? Pillone pozabil je za jeden trenutek vse: — svoje gore, orle, da celo morje in pečine s kostmi njegove matere umaknile so se za kratek čas v njegovih mislih vsem tem novim krasotam, ki jih je videl pred seboj. On ni verjel, da more biti življenje tako bogato, polno, šumeče, kakor je v tem mestu, katerega valovi se prav kakor morski tudi po noči zibljejo visoko in nemirno sem ter tja. Bil je omamljen od vse te krasote, svitlobe, lepote, ki jo je videl v vsakem prodajalničnem oknu; vse bilo je tako različno od golih gorskih pečin; po katerih je dozdaj lazil. Vse bilo je novo: — ljudje, živali, da celo cvetlice, katere je videl za pozlačenim omrežjem v palačah. Vse bilo je bogato, plemenito, veliko, do vojakov, ki so s pozlačenimi čeladami stražili pred kraljevo palačo. Toledska cesta je bila kakor vilinski grad, in ko so zvečer bliščale luči v prodajalničnih oknih, zdelo se mu je, da se mu kar sama ponuja vsa lepota življenja; čutil se je samo, da prilepijo znotraj na oknih zlatarji velike svitle demante, kjer jih on vzeti ne more.“

„Tak piskalec nema nobenega pribežališča na svojih nestaanovitnih potovanjih; danes si počne pre-

od druge strani pa tarna in se Slovanov boji, kakor peklenšček križa. Drugi listi se zopet čudijo, da se Slovenci drznemo kaj zahtevati za se, to pa ne pomislijo, da plačujemo davke, torej moramo tudi kaj terjati in ne odjenjamo, dokler se nam ne bode dalo, kar nam gre.

Politično društvo je ušlo pri namestništvu ugovor proti imenovanju dveh farmacevtov od strani mestnega svetovalstva v predmestji, katera dva nista zmožna niti besedice slovenščine. Zraven tega sta pa še oba huda irrendentovca. Od zdaj za naprej treba se bode za vsako najmanjšo stvar potezati in boriti z lahoni in njih napravami.

Le tako dosežemo v Trstu, ki je naš na naših tleh, kar moramo imeti po božji in narodni pravici. Neumoran.

Domače stvari.

— (K prihodu Nj. Veličanstva.) S prva objavljeni spored cesarjevega potovanja premeni se v tem, da je presvitli cesar uslišal prošnjo občine Postojinske in upravnništva Postojinske jame ter bode v 15 dan julija ob 3¹/₄ uri popoldne pripeljal se v Postojino, ogledal si jama, ob 5¹/₂ uri zvečer pa se vrnil v Ljubljano.

— (Trgovinska in obrtna zbornica) izvolila je včeraj svojega predsednika g. **Josipa Kušar-ja** in svojega tajnika g. **Ivana Murnik-a** deželna poslancema.

— (Deželni zbor kranjski) zboroval bode, ker v reduti ni prostora, na starem strelišči. Deželni odbor obrnil se je v tej zadevi na hranilnico kranjsko, in slednja je že dala svoje dovoljenje.

— (Nadvojvoda Albrecht) prepotoval je te dni, kakor smo že omenili, Savinjsko in Tuhinjsko dolino in Gorenjsko. Domneva se, da bi bilo to potovanje v zvezi z novo strategično železnično progno mej Celjem in Ljubljano.

— (Gospod vitez Schneid) je vsled svoje izvolitve v Idriji pretrgal svoje bivanje v Reichenhallu in je danes popoldne dospel v Ljubljano, da bode prisoten pri volitvi v veleposestvu.

— („Slovenec“) ima v svojej zadnji številki „goropadno“ napako, katera potrebuje popravka. Piše namreč, da bi bil g. Mulley pri volitvi v Postojini dobil 52 glasov; po tem takem izvoljeni bi bili v Postojini trije deželni poslanci, kajti volilcev bilo je 102, in kdor ima 52 glasov, ima že nadpolovično večino. To pa po znanem Adamu Riese-ji ni možno, ker sta dra. Vošnjak in Zarnik dobila 74 in 60 glasov, tedaj noben drug kandidat ni mogel imeti 52 glasov, to tem manj, ker so se glasovi cepili na več kandidatov, izmed katerih pa nobeden ni prišel na več nego nekaj nad dvajset glasov. Matematika pač ne dopušča nikakih nelogičnih skokov.

— (Za starinsko razstavo) o priliki praznovanja 600 letnice dospel je danes po železnici v Ljubljano petnajst zabojev iz Stare Loke, iz graščine gospoda pl. Strahla. V istih je jako veliko dragocenih in redkih starinskih stvari, mnogo krasnih slik itd. za razstavo. Posesnik teh redkostij, g. pl. Strahl, piše v pismu do razstavnega odbora, da ne bi bil noben blapon tako močan odpeljati te dragocenosti iz Stare Loke, da je pošlje le zaradi Nj. Veličanstva in redke slavnosti.

— (Stavbo za učiteljsko izobraževališče) izročila je c. kr. deželna vlada po razpisane javnej dražbi g. stavbenemu mojstru Filipu Zupančič-u in g. inženirju, mestnemu odborniku Josipu Tomek-u, ki sta stavila najnižjo in najugodnejšo ponudbo, in z njima zvezanim malim obrtnikom raznih strok, ki bodo gotovo veseli, da se jim je priznalo precej obsežno delo. — Pri tej priliki ne moremo zamolčati, kako se je razpisala zgradba novega muzeja „Rudolfina“. Ker se je bilo bati, da bi kranjska stavbena družba tudi pri tej priliki podlegla nasproti drugim konkurentom, stavilo se je v dražbene pogoje: da se bode delo oddalo, a da ne bode merodajna najnižja ponudba. Z drugimi besedami: Dražba se razpiše, a delo dobi kranjska stavbena družba na vsak način.

— („Hoch das geeinigte Steiermark!) vskliknil je Mariborski župan dr. Duhač, končavši svoj govor pri odkritju spomenika nadvojvode Joana. Mož je že osivel, a nemški še ne zna. Šole, šole so potrebne!

— (G. dr. Ivan Tavčar) odpovedal se je načelništvu društva „Sokola“. — Pisma in druge društva „Sokola“ se tikajoče stvari izvolijo naj se odslej pošiljati g. Srečku Nolliju, podstarosti „Sokola“ ali pa naravnost „Sokolovemu“ odboru.

— (Za deželni zbor isterski) kandidujeta se v kmetskih občinah Puljskega okraja od slovanske strani gg. šolski nadzornik Križnič in dr. Stanič.

— (Razpisana ustanova.) Po mestnem zboru ljubljanskem določena ustanova za učence državne obrtne šole v Gradcu z 250 gold. na leto razpisana je zopet za 2¹/₂ leta. Prošnje do 15. julija na mestni magistrat ljubljanski.

— („Narodne biblioteke“) Krajčeve izšel je 4. snopič, ki prinaša Ant. Kodrovo povest: „V gorskem zakotju“. Ta snopič obsega sicer 130 strani, a vender smo z veseljem čitali, da pride v petem in šestem snopiči zopet „Čebelica“ na vrsto. Rodoljubom priporočamo Krajčevo podjetje še enkrat, ker se jim nudi prilika, z malimi novci osnovati si narodno knjižnico, ker stane vsak snopič le 15 kr.

— (Izpred porotnega sodišča.) Dne 8. t. m. zatožen je bil 18letni kmetski fant Andrej Okorn hudodelstva zažiga. Zatožba ga dolži, da je

v Podbrezji v noči od 31. decembra 1882 ob 2. uri zažgal z žveplenkami šupo pri poslopji Jakoba Pirca v Podbrezji, katera je pogorela in je nastalo nad 225 gld. škode. Več prič, katere se zaslišijo, trde, da se jim zdi, da so videli zatoženca zažigati; zatoženec pa pravi, da je v isti čas doma za pečjo spal. Porotniki zanikajo krivdo zatoženca s 5 proti 7 glasom in Okorn je bil zatožbe oproščen. —

9. junija dopoldne zatožen je bil Janez Erzar iz Moš, Smedniške fare, zaradi hudodelstva uboja. Pobit je s kolom kmetskega fanta, ki je na v šupi spravljene zvonove, (ker zvonik popravljajo) plat zvona bil. Obsojen je bil na dve in pol leti teške ječe poostrene s postom. — 9. junija popoldne zatožen je bil Jaka Sirnik, čevljar iz Spodnjih Gamelj, zaradi hudodelstva teške telesne poškodbe. Sporekla sta se s kmetskim fantom Janezom Novakom iz Spodnjih Gamelj in Sirnik mu je izbil s čevljarsko pilo levo oko, tako da je Novak oslepil. Sodišče ga obsodi na pet let teške ječe. — 11. junija zatožen je bil Hribar Gregor iz Vač, Litijskega okraja, zaradi hudodelstva uboja. Pobit je s kolom kmetskega fanta in bil obsojen na dve leti teške ječe.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 13. julija. V smislu Slovenčevega gesla: „Vox populi vox Dei“ čestitamo novo voljenim poslancem gg. Šukljeju, Samcu, Kersniku, Dolencu, Devu in vsem zastopnikom narodno-naprednih idej.

Slovenski visokošolci na Dunaji.

Borovnica 13. junija. Narodno bralno društvo v Borovnici navdušeno pozdravlja včerajšnjo sijajno in nepričakovano zmago profesorja Šukljeja.

Berolin 12. junija. Državni zbor odobril je državni proračun za 1884/85 ter bil potem cesarskim sporočilom po Böticher-ji zaključen.

Poziv.

Vije se več sedmi vek, što sried ubava Posavja, a u predvidiču gradu stere u vis svoja krasna, snažna, vebna uda drevni spomenik nabožnosti hrvatskoga naroda, prvostolna crkva zagrebačka.

Ti, narode, komu blaga duša prionu jednim, al vječitim žarom za uznositu vjeru božjeg propovjednika, za vjeru ljubavi, ti si sveudiljnim marom opet i opet dizao i podržavao ovo svetište tvoje vjere, ovaj oltar Višnjemu tvorcu i ravnaocu tvoga udesa.

Pa svim tim jedva da si se odužio! Jer znaj: ovaj božji hram dielio je i dieli sve do danas vjerno tvoju kob, a u njegovo stenje i kamenje ugrebla je tvoja sudba nesmiljenom rukom svoje tvrde, neizbrisive crte. Ova crkva patila je tvoje patnje, tvoju tugu, tugovala i ona; ova crkva sjala u tvom sjaju, u sreći tvojoj bila i ona sretna. Tudjinac, dušman

nočišče pod kakim obokom, jutri pa zopet spi pod prostim nebom in si dne svoje dudle pod glavo. Tako potuje po velikem mestu od jedne podobe Matere Božje do druge; tako potoval je tudi Viktor s svojim sinom od jutra do večera.“

„Nekega dne ob solnčnem zahodu prišla sta na visočino, kjer stoji trdnjava San Elmo; tu sta se ulegla pod nekaterimi kanonskimi vozovi, ki so ležali preobrnjeni po travi. Ko se je zdanilo, ležalo je celo neizmerno mesto, obsejano od solca, pod njunimi nogami. Šum tisočerič človeških glasov, avok cerkvenih zvonov, ropotanje bobnov slišalo se je skozi višnjevkaste oblake do njunega ležišča, od koder se je lepo videlo morje z njegovimi temnomodrimi prolivi mej nosom Misene in Sorrentskim zemnim jezikom; Capri in Ischia sta se pa videla kakor višnjevkasta oblaka na obzoru.“

„Dečkove oči napolnile so se s solzami, ko so se ozirale po z vilami okrašenem obrežji pod tadečim se Vezuvom in nazadnje zopet uprle se v Angelsko goro, kjer je preživel svoja otročja leta, kjer je zaspala njegova mati. Molil je tiho in po božno, pa ni mogel ob jednom zatreti misli: ko bi imel kedaj saj jedno onih prekrasnih vil, saj jeden

sam cveteč vrt, katerega zlato sadje je vzbujalo dečkovo poželjivost! Premišljeval je, zakaj on in njegov oče morata živeti kakor orel, kateri, izpostavljen lovčevim kroglam, išče visoko nad gorskimi vrhovi svojo slučajno hrano; mislil je o tem, zakaj da ravno on mora biti tako ubog in zapuščen, ko tam doli žive v bogastvu in ebilnosti in oblačijo se s svilo in šumečim atlasom. Najlepši kraj cele zemlje ležal je pred njim, — on je pa komaj smel hoditi po njem. Bil je skušnjavec, ki je stopil k njemu in mu rekel: „To vse bo tvoje, če pred me padeš in moliš“; — molil je z nova, molil k svetej Devici, vender ni mogel obrniti svojih oči od prekrasnih palač in belih vil, kateré je zlatilo jutranje solace.“

„In zaslišal je za seboj trde korake, komandine klice in rožljanje verig. Mej stegenimi žandarji, katere je tako občudoval v San Carlu, šli so od solca obžgani možje v raztrganih plaščih, plašno in divje so pogledovali s svojimi bliskajočimi očmi. Njih roke bile so uklenjene z verigami; za jedno roko imel je vsak priklenjeno kanonovo kroglo, ki se je počasi valila za njim; ko so šli mimo, plivali so proti dečku, tako grdo patili se

in tako strašno kleli, da je Pillone prestrašen poklical svojega očeta in ga poprašal, kaj so ti ljudje? Viktor skril se je na pol za vozove, pogledal skri-vej čez nje, in zašepetal, da so kaznenci, ki jih peljejo iz trdnjave k luki, da prestanejo svojo kaznen. — A kaj so pa bili kaznenci? — Roparji, odgovoril je oče, ljudje, ki bogate ljudi oberó, uderó v njih hiše in vzamejo njih zlato.“

„Pillone ni več popraševal. Bil je bled, kakor smrt in premišljeval je o tem, od kod so prišli oni cekini, katere je sem ter tja videl pri svojem očetu, kadar se je ta brez kroglje v puški vrnil domov. Pillone ni več vprašal; zrl je notri v temno trdnjavo z debelimi zidovi in močnim železnim omrežjem na oknih. V tem trenutku je čutil, da je roparjev sin, in od prirode bistri razum dečkov je uganil, zakaj se je oče skril za vozove. Tu je ležala v travi zarujavela kanonova kroglja blizu Viktorjevih nog; zdelo se mu je, da manjka še samo verige, ter prijel je ves pobit, prestrašen in otočen očeta za roko in šla sta dalje ob rovu, ki obdaja trdnjavo.“

(Dalje prih.)

i domači razdor tebe je i nju poharô, a da bude tebi u svem ravna, kako je tebe Višnji, jer te ljubi, višekrat pokarô, tako i nju: sada ju satire triesak s neba, sad ju opet tare trêšnja zemlje.

Tako ti je, narode hrvatski, vila povjestnica u kamen-ploče toga svetog hrama urezala tvoje svetle, a i crne dane, pa kad duhom proležiš si postojbinu staru, a nenadješ nigdje trag ni skromnom grobu ni orlovom gnjezdu tvojih velikanah, o toj svetinji neka ti se duh izpravi, o toj svetinji neka ojača i poleti starom slavom, a u novu sreću.

Tomu spomeniku naše narodne prošlosti izkvari bezukusje prvotno mu ures-lice, a u temeljih ga uzdrma i razvali silni potres iz najnovije dobe.

Pa da nam i opet oživu i poživu stari dani biskupovanja Babonića i Domitrovića, gdje u celom narodu uzplamti sućut i revnovanje za popravak ove naše crkve, evo ponukom sadanjega uzoritog nadpastira nas u kolo, pa pred tebe, narode, smernom molbom, da nam pomogneš do svrhe, što si stavi podpisani odbor, da bud prinosom bud darom omogućiš dogradjenje ponosa i dike naše, prvostolne crkve zagrebačke.

Svakomu sinu naše otačbine dužnost jest, baš zadušbina sveta doprinieti, da se taj kamen-lik naše stare slave dostojno naroda opet popravi, a lice mu uresi.

A ti, Zagreb-grade, glavo otačbine, ti — koji Višnjem jošte dužiš svemu svietu vidiv znak barnosti, što te je On čuvao i očuvô u groznoj sgodi nedavnoga zemljotresa, u kom strada baš i naša crkva, — ti vodi narod i u tom pregnuću, a revnujući podigni u trajno i sjajno uzkrisenoj crkvi spomen, spomen Bogu u slavu, a tebi na čast!

U Zagrebu na Spasovo 1883.

Predsjednik:

Tajnik:

Janko Pavlešić, v. r. F. Arnold, v. r.
biskup i veliki predstavnik. kr. javni bilježnik.
Bollé v. r. Dr. Šandor pl. Bresztyensky v. r. Franjo Gašparić v. r. Dr. Josip Hofman v. r. Fidelis Höp-
perger v. r. Florian Kavić v. r. Dr. Kallivoda v. r. Ivan Kukuljević Sakcinski v. r. Dr. Kršnjavi v. r.
F. Jakomini v. r. Dragutin pl. Mihalović v. r. Koloman pl. Mixić v. r. Dr. Magjarević v. r. Adolfo Mošinski v. r. Milan Nosan v. r. Guido vitez Pon-
gratz v. r. Dr. Rački v. r. Slav. Suhin v. r. Dr. Van-
caš v. r. Dr. Kosta conte Vojnović v. r. Ivan Von-
čina v. r. Ljudevit barun Vranyczany v. r.

Javna zahvala.

Podpisani odbor izreka po tem potu svojo najtoplejšo zahvalo vrlim posavskim dekletom za krasni venec s trakom, kojega so povodom izleta v Kamnik preteklo nedeljo pripele „Sokolovej“ zastavi; dalje Črnuškim prebivalcem, g. županu v Trzini in Mengšu za preprijazni sprejem; posebno hvalo izre-
kati pa se čutimo dolžni Kamniškim gospicam, slav. pevskemu društvu „Liri“, Čitalnici in slav. požarneji brambi Kamniškej za nepričakovano lep in bratski sprejem. — Izlet v Kamnik ostane vsem „Sokolom“ v najlepšem spominu. — Vsem skupaj tedaj še jedenkrat presrečna hvala! — Živeli!

V Ljubljani, 12. junija 1883.

Odbor „Sokola“.

Meteorološko poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Stanje barometrovo je bilo v pretečenem tednu nizko in sploh za 4-15 mm. nižje, kot srednje stanje celega leta; znašalo je namreč 731-15 mm., in je bilo vse dni podnormalno. Najvišje, za 0-27 mm. pod normalom, je bilo srednje stanje v ponedeljek; najnižje, za 8-88 mm. pod normalom, v sredo; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja je tedaj znašal 8-61 mm. Tudi stanje sploh je bilo le 1krat nadnormalno; najvišje, za 0-76 mm.

nad normalom, v ponedeljek zjutraj; najnižje, za 9-48 mm. pod normalom, v sredo zjutraj; razloček mej maksimum in minimum sploh je tedaj znašal 10-24 mm. Največji razloček v stanji jednega dne, za 4-73 mm., je imel torek; najmanjši, za 0-54 mm., sobota.

Thermometer: Stanje termometrovo je bilo v pretečenem tednu precej visoko; znašalo je namreč + 19-2° C., to je za 1-2° C. nad normalom, ter je bilo le v sredo in četrtek nadnormalno. Najvišje, za 2-7° C. nad normalom, je bilo srednje stanje v torek, oziroma v soboto; najnižje, za 0-4° C. pod normalom, v četrtek; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja je tedaj znašal 3-1° C. Stanje sploh je bilo 10krat nad, 1krat normalno, 10krat pa podnormalno; najvišje, za 9-2° C. nad normalom, v torek opoldne; najnižje, za 3-4° C. pod normalom, v četrtek, oziroma v nedeljo zjutraj; razloček mej maksimum in minimum sploh je tedaj znašal 12-6° C. Največji razloček v stanji jednega dne, za 11-6° C., je imel torek; najmanjši, za 5-2° C., nedelja.

Vetrovi pretečenega tedna so bili sicer precej močni, vendar ne posebno spremenljivi. Največkrat, po 6krat, sta bila „zahod“ in „brevetrij“, po 4krat „burja“ in „jugozahod“, 1krat „jugovzhod“.

Nebo je bilo največkrat, 11krat „jasno“, po 5krat „deloma jasno“ in „oblačno“.

Mokrina: Pretečeni teden je imel sicer štiri deževne dneve, vendar je palo v njih le za 5-78 mm. mokrine.

Tržne cene v Ljubljani

dné 13. junija t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	64
Rež,	5	20
Ječmen	4	55
Oves,	2	92
Ajda,	4	55
Proso,	5	20
Koruzna,	5	60
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	3	57
Maslo, kilogram.	—	94
Mast,	—	88
Špeh frišen	—	70
„ povojen,	—	78
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	60
Telečje	—	52
Svinjsko	—	60
Koštrunovo	—	36
Kokoš	—	45
Golob	—	17
Seno, 100 kilogramov	2	86
Slama,	1	96
Drva trda, 4 kv. metre	6	40
„ mehka, „ „	4	20

Dunajska borza

dné 13. junija.

Papirna renta	78 gld.	40 kr.
Srebrna renta	78	95
Zlata renta	99	—
5% marcna renta	93	35
Akcije narodne banke	836	—

Kreditne akcije	295	10
London	120	—
Srebro	—	—
Napol.	5	52
C. kr. cekini	5	67
Nemške marke	58	45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	120
Državne srečke iz l. 1864.	100	166
4% avstr. zlata renta, davka prosta	98	90
Ogrska zlata renta 6%	120	30
„ „ 4%	89	15
„ papirna renta 5%	87	15
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	20
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	103	10
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—
Kreditne srečke	100 gld.	169
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	110
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	216	25

Razpis tajniške službe.

Podpisana nadžupanija razpisuje s tem mesto občinskega tajnika z letno plačo 450 gld. in 50 gld. za kurjavo in uradniško pripravo.

Zahteva se v prvi vrsti popolno znanje slovenskega jezika v govoru in pisavi, a poleg tega po mogočnosti italijanskega in nemškega.

Razpis traja do 10. julija t. l.

Nadžupanija Dolina pri Trstu,

dné 7. junija 1883.

(397—2)

Nadžupan: Lampe.

Umetne (234—18)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovšem amerikauskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckjevega mostu, I. nadstropje.

Marsalla

najfinejše dietično Sicilijansko desert-vino.

Za rekonvalescente, po daljših boleznih oslabele osebe, za otroke ga ni bolj krepilnega sredstva. Kot desert-vino voliti je pred vsemi vini, ki se prodajajo po trgovinah.

V steklenicah po 1 gld. prodaje pravo samo

G. Piccoli,

lekarnar v Ljubljani, na Dunajski cesti. (291—3)

Vožni red Rudolfove železnice

veljaven od 1. junija 1883.

Terbiž-Ljubljana				Ljubljana-Terbiž					
Postaje	Osobni vlaki			Postaje	Osobni vlaki				
	1. 2. 3. razred	2. 3. razred	1. 2. 3. razred		1. 2. 3. razred	2. 3. razred	1. 2. 3. razred		
Terbiž odh.	12.38		12.10	popoludne	Ljubljana, juž. žel. odh.	7. 5	12.20	6.35	11.38
Rateče-Belapeč	1.—		12.27	6.—	Ljubljana, Rud. žel.	7.10	12.24	6.40	11.43
Kranjska Gora	1.17		12.41	6.17	Vižmarje	7.20	12.33	6.52	11.54
Dovje	1.45		1. 6	6.45	Medvode	7.31	12.44	7. 6	12. 8
Jesenice	2.12		1. 27	7.10	Loka	7.46	12.57	7.28	12.26
Javornik	2.19	zjutraj	1.34	7.17	Kranj	8. 3	1.12	7.49	12.43
Radovljica-Lesce	2.42		1.56	7.43	Podnart-Kropa	8.22	1.29	8.19	1. 3
Podnart-Kropa	3.11		2.19	8.10	Radovljica-Lesce	8.51	1.53	8.19	1.30
Kranj	3.29		2.35	8.29	Javornik	9.13	2.11	zvečer	1.53
Loka	3.47		2.50	8.46	Jesenice	9.24	2.22	prihod.	2. 7
Medvode	4. 4	8. 4	3. 3	9. 3	Dovje	9.45	2.39		2.28
Vižmarje	4.16	8.18	3.14	9.15	Kranjska Gora	10.15	3. 4		2.58
Ljubljana, Rud. žel. prih.	4.25	8.29	3.22	9.24	Rateče-Belapeč	10.30	3.18		3.13
Ljubljana, juž. žel.	4.30	8.35	3.26	9.30	Terbiž prih.	10.47	3.33		3.30
	zjutraj	zjutraj	popoludne	zvečer		dopoludne	popoludne		zjutraj.

J. J. Naglas v Ljubljani

na Turjaškem trgu št. 7

se priporoča v izdelovanje vseh

dekoracij po oknih in hišnih pročeljih,

ki bodo potrebna ob navzočnosti Nj. Veličanstva presvitlega cesarja, kakor tudi za pripravo zastav vseh velikostij, grbov, lampijenov itd. po najnižjih cenah.

Da se zamore jamčiti za pravočasno prireditev, prosi se, da se naročila izvedó vsaj do 15. junija. (289—13)

Odpretje kavarne in restavracije

v kamniškem kopališči nad Ljubljano.

Dozvoljujem si visokej gospodi in p. n. občinstvu najudanije naznanjati, da sem prevzel in v dan 3. junija odprl z vsemi ugodnostmi opravljene prostore kavarne in restavracije.

Glede dobre, okusne in cenene kuhe in pa dobre pijače ter točne postrežbe bode podpisani vedno svojo pozornost obračal na to, da ustreže vsem zahtevam prečastitih gostov.

Prijaznega mnogobrojnega obiskovanja prosi

z vsem spoštovanjem

Josip Trinker, restavratèr.

(382—3)